

О. Гончаров

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ БІБЛІОТЕК В УКРАЇНІ

O. Honcharov

INFORMATION AND COMMUNICATION INTERACTION OF LIBRARIES IN UKRAINE

Інформаційно-комунікаційна взаємодія бібліотек являє собою процес обміну інформацією й комунікації між бібліотеками, їх користувачами та іншими стейкхолдерами, з метою забезпечення доступу до інформаційних ресурсів, підтримки навчання, досліджень і культурної спадщини. Ця взаємодія охоплює різні аспекти, включаючи організацію бібліотечних послуг, обмін інформацією, доступ до друкованих та електронних документів, а також сприяє розвитку інформаційної грамотності серед користувачів.

Це визначення враховує ключову роль бібліотек у забезпеченні доступу до інформації й сприянні комунікації між різними сторонами з метою покращення освіти, науки, культури та інших аспектів суспільства.

Актуальність дослідження інформаційно-комунікаційної взаємодії бібліотек полягає в тому, що відбувається значна цифрова трансформація бібліотек, яка впливає на всі аспекти традиційної діяльності бібліотек, створюючи нові форми роботи бібліотеки — цифрову каталогізацію, надання доступу до електронних ресурсів та інтернет-послуги для користувачів. У зв'язку з цифровізацією відбувається зміна ролі бібліотек — вони вдосконалюють свою роль у сучасному світі, стаючи не лише місцями зберігання книг, а й інформаційними центрами, які надають доступ до різноманітних джерел інформації.

Інформаційно-комунікаційна взаємодія бібліотек в Україні визначається діяльністю бібліотек та їх зусиллями щодо забезпечення доступу громадян до інформаційних ресурсів, сприяння розвитку інформаційної грамотності, підтримки культурної спадщини та активної участі в процесах комунікації.

Становлення та розвиток інформаційно-комунікаційної взаємодії бібліотек в Україні відбувалися відповідно до загальних тенденцій розвитку інформаційного суспільства та технологічних інновацій. Основними етапами в цьому процесі були:

- впровадження перших інформаційних технологій у бібліотеках у 1990-х роках стало поштовхом для впровадження комп'ютеризованих каталогів та автоматизації бібліотечних процесів;
- поширення доступу до Інтернету в Україні зробило бібліотеки більш доступними для користувачів і покращило можливості пошуку та отримання інформації онлайн;
- з появою електронних ресурсів, таких як електронні журнали, бази даних та електронні книги, бібліотеки почали активно розвивати свої колекції електронних ресурсів та надавати користувачам доступ до них;
- створення цифрової бібліотеки України, яка об'єднує велику кількість цифрових ресурсів України.

Інформаційно-комунікаційна взаємодія бібліотек в Україні відбувається через різні напрями та форми, спрямовані на забезпечення доступу до інформації та сприяння комунікації між бібліотеками й користувачами. Найпопулярнішими

серед них є: електронні бази даних бібліотек, електронні книги, цифрові бібліотеки, інтернет-ресурси та вебсайти, створювані бібліотеками, електронні каталоги, соціальні медіа тощо.

Різні напрями та форми інформаційно-комунікаційної взаємодії допомагають бібліотекам в Україні надавати різнобічні послуги та забезпечувати доступ до інформації для різних верств суспільства.

Таким чином, можна відзначити, що в контексті сучасного інформаційного суспільства і швидкого розвитку технологій особливо гостро постає питання дослідження інформаційно-комунікаційної взаємодії в Україні, її історії та еволюції форм та напрямів взаємодії.

А. Андреев

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ВЕРСІЙ ДЛЯ КОЛЕКТИВНОЇ РОБОТИ НАД ДОКУМЕНТАЦІЄЮ

A. Andrieiev

EXPEDIENCY OF USING VERSION CONTROL SYSTEMS FOR COLLECTIVE WORK ON DOCUMENTATION

Сучасні програмні продукти є складними системами, що потребують ґрунтовної мультимедійної документації, розробка якої, як і самих продуктів, є ітеративним колективним процесом. Ефективна спільна робота над документацією потребує побудови процесів для взаємодії співавторів і кінцевих споживачів, своєчасного внесення змін та отримання зворотного зв'язку, а також використання спеціальних технічних рішень для перегляду, порівняння, редагування й узгодження змін у документах. Одним із таких рішень є системи контролю версій, зокрема Git та GitHub, які набули широкого поширення останнім часом.

Факт існування будь-якого документа означає існування багатьох його версій. Версія документа — це документ, який відповідає певній стадії (етапу) розробки документа. Створення документів — це поступовий, ітеративний процес. Між першим варіантом і останнім (готовим до публікації) будь-який документ проходить етапи, і на кожному з них вміст документа поступово змінюється. Якщо недоцільно зберігати проміжні результати, створені таким чином неявні версії документів існують короткий час як ефемерні сутності.

Існування множинних версій документів є невід'ємною складовою різноманітних сфер людської діяльності: у науковій сфері фіксація проміжних результатів досліджень уможливує ретроспективний аналіз еволюції знань; у художній творчості створення альтернативних інтерпретацій сприяє новаторству та експериментам; у юриспруденції наявність версій законодавчих актів забезпечує правильне правозастосування; у сфері перекладу наявність кількох мовних версій робить можливим подолання комунікативних бар'єрів; в індустріальній сфері оновлення стандартів та програмного забезпечення сприяє підвищенню безпеки, ефективності та сумісності. Таким чином, створення версій документів є критично важливим чинником науково-технічного прогресу та культурної еволюції.

Важливість колективної роботи очевидна для виробничих галузей, адже група людей фізично може зробити більше, ніж одна людина. Також очевидно, що